

EL PAPÍ

—Mira Lola, trovo qu'ara que t'has contractat al Eden ja podries comensar a dirme mamà; les ties fem poca llàstima.

GRAN EDEN CONCERT

Musio-Hall de primer ordre
Centre de la millor societat internacional

32 BELLÍSSIMES ARTISTES

Cada setmana nous debuts

ENTRADA LLIURE

RESTAURANT DE 1.er ORDRE

Servei a la gran carta

Dissapte de Glòria debut d'una numerosa Troupe Franco-Espanola

LA RABASSADA

ATRACCIONS AMERICANES

Water Chute, Scenical Railway, Alleya Bowling, Cake Walk,
Casa Encantada, Palau de la Princesa, Palau de la Rissa,
Pasejos y MUSIC-HALL.—Entrada: 0'50 ptes. amb dret a
escollir una atracció.

HOTEL RESTAURANT

Overt Dia y Nit.—Cambres particulars.—Cuina de Primera.—
Chef de Paris.—Servei a la carta.

ORQUESTRA DE TZIGANES

Selectes concerts tots els dies de 12 a 3 tardé, de 5 a 7, de 8 a
12 nit en la Terrassa y Saló Menjador.

Cuberts a 5 ptes. Preu fixo.

MEDIS DE COMUNICACIÓ AMB BARCELONA

1.° TRANVIA DIRECTE desde qualsevol punt de
Barcelona a la Rabassada, pel Passeig de Gràcia y
de la Diputació.

2.° SERVEI COMBINAT amb el FUNICULAR
DEL TIBIDABO, ont els automòbils de la Societat la
Rabassada prenen els viatgers para portarlos fins llurs
establiments.

CASINO PARTICULAR.—RESTAURANT DE LUXE
JOCOS VARIS.

Castell de Focs Artificials, Il·luminació general de la
montanya amb llums de bengala.

La Buena Sombra

MUSIC HALL. GINJOL, 8

Lloc de moda ont s'hi troba tothom que valgui

EXIT DE LES TARDES ALEGRES

Tots els dies tarde y nit sarsueletes picants y concert per
celebritats mundials.

DEBUTS Y ESTRENES

que tocan els uns amb els altres.

Es el Concert que té més bó y més variació; es el que hi
regna més alegria y bon humor es l'únic, no n'hi ha d'altre, per
passar un bon rato degut a la gran recopilació de nenes ma-
ques, joves y elegants que dinre aquest cel trobareu.

ENTRADA LLIURE :: Restaurant de 1.er ordre :: Butaca
de franc

ALCAZAR ESPANOL

Unitó, 7.—Gran Café Concert Restaurant a la carta dia y nit

Tots els dies a les 10 nit. — Exit verdaderament extraordinari de

LA 2ème REVUE DE L'ALCAZAR

completament diferent de la 1.ª—110 trajos nous—7 decoracions noves
50 belles artistes espanyoles y estrangeres

TEATRE ARNAU :: MUSIC - HALL

Tardé a les 6 y nit a les 9 y mitja

Seccions extraordinaries

GRANDIOSOS DEBUTS

PETIT MOULIN ROUGE : Music-Hall

sempre novetats - Programa completament variat

Grandios exit de la **REGIA SOLER**
coupletista espanyola

Ovacions a la excentrica francesa **MLLE. MONNA**

LA DANZA VAMPIRESCA

La novetat del dia

SALINGEN: PARIS: BARCELONA: FABRICA

Primera casa d'Espanya

Especialitats amb navajes d'afeitar y eines de
tall fines: Marca propia R. Roca se venen asse-
gurades. **PREU FIXO.**

Plassa del Beat Oriol, núm. 10, junt al Pi

S'esmola de tot y tots els dies

TALLER DE CONSTRUCCIÓ Y REPARACIÓ DE MÁQUINES Y AUTOMÓVILS

Especialitat en Maquinaria para los Arts Gráficas

FRANCISCO MARINÉ

Córcega, 365. - GRACIA

Clínica Dr. Gallego

VÍES URINARIES
APLICACIÓ INTRAVENOSA

606

18 COMTE ASSALT 18

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ, Pelayo, 88

Hores de 11 a 1 y de 6 a 8

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPAÑA, trimestre Ptas 2

ESTRANGER " 3

Pago anticipat

Deix treballs publicats en son responsables
els seus autors.—No's torna els originals.

PAPÍTU

Una estrena

EL dissapte passat assistirem amablement convidats pel nostre amic Valls Cortès, pare de la criatura, a l'obertura de la joyeria que dit senyor ha posat en el carrer de Fernando dedicada a la venda de les famoses perles «Dekla».

L'esmentada botiga, d'estil *Georgian* tot blanc, realsat per metalls y sense més colors qu'els dels mobles, es obra del nostre company l'inefable y guerro *Fandru*, que, vaja, s'ha lluit.

Com que l'esmentat establiment mideix aproximadament uns quatre pams en quadro, y les vitrines, farcides de pedreria, s'en menjen dos tercers parts, no s'hi podia ballar d'empentes un cop les portes s'obriren als nombrosos y distingits convidats. Sort que la rebotiga, que's immensa, va poguer donar cabuda als que materialment sobreixien. El senyor Valls, que llua una de les quatrecentes americanes que li coneixem y uns dels quatre mil pantalons de fantasia que posseeix, va fer els honors de la casa amb la seva proverbial amabilitat. Allà demanin de xampany y de pastes y de cigarros Murias y fins de perles. Sí, senyors, sí! Pera obsequiar a la premsa el senyor Valls va portarnos a la rebotiga, aont hi ha una piscina molt gran y ens va revelar el secret de la fabricació de les famoses perles *Dekla* que ell ven. A un cop de timbre que va donar en Valls, uns quants criats varen compareixer amb unes senalles de petxines vuides que'l senyor Pince, que's vehí, va cedir y qu'eren restos d'un arrós amb peix. En Valls, ajudat del seu apoderat senyor Monje, les va agafar d'una a una, tiranthi a dintre una gota d'un líquid misteriós que treia fum com sal-fumant y les anà sumergint totes en la piscina. Un cop acabada l'operació va tocar de nou el timbre y varen compareixer dos bussos que comensaren a baixar cap a la piscina mentres un gramofon tocava'l famós vals dels *Sobrinos*. Al cap de dos minuts tornaven a pujar els bussos amb les mans carregades de perles que brillaven com un clar de lluna! Sense deixarles refredar, vull dir sense deixar-les escalfar, en Valls y el seu ajudant les anaven agafant, y clavanthi a cada un una agulla d'or, ens anaven entregant a cada hu una hermosa agulla de corbata. Rès, que ellò semblava un somni de les Mil y una nits, y que estem convensuts de que'l senyor Valls guanyarà lo que vulgui amb aquest negociàs.

No'ls direm rès de les felicitacions y adhesions que ja ha rebut l'afortunat propietari, doncs son a centes, per no dir a mils; y quines firmes! La Otero, l'Emilienne d'Alençon, la Hòme fromage, la Fornarina, l'Archimadrita de Odessa, el famós torero mejicà *Sabrosura*, donya *Papita*, la *Pagesa*, la *Sltrina*, el Bis-

be de San Juan de Tucumayo, la Raquel Meller, etc., etcétera pera no citar-ne més.

Com que era día de peix, el senyor Valls, qu'es persona molt enraonada, va respectar la diada, y el lunch fou de peix! Però quin peix Tot pescat a la piscina aont a les perles. Cridaren molt l'atenció uns *emparedados* fets amb rodanxes de cua de sirena.

Pera acabar direm que'l senyor Valls ens va comunicar que en agraphiment a lo be que l'ha fet quedar el *Fandru*, pensa ferli fabricar un ull de vidre nou de la mateixa pasta de les seves perles, que li regalarà solemnement un día d'aquestos perque pugui fer el ... m ... aco.

ELS PECATS DE JOVENESA

—Com més de jove més costen de purgar els pecats... Ja fa tres mesos que purgo el meu y al cap d'avall serà nola.

Seguint monuments

La Casa, aquesta santa Casa tan bescantada per persones poc delicades, compleix amb la seva obligació en totes les diades barcelonines, siguin o no catòliques.

Així com els carreters van a missa per Sant Antoni, els pintors per Sant Lluc, els *chauffeurs* per Sant Cristòfol nano, els manyans per Sant Eloi, que com els altres sants, quan era xic era un noi, els marits per Sant Josep, els curts de vista per Sant Casimiro, etc., etc., així nosaltres per la setmana santa complirem nostre deber com el cèlebre revolucionari Emiliano Iglesias va complir el seu durant la setmana tràgica, encara que seguir barricades no sigui seguir monuments.

Posats amb la roba de cada festa y cap al tart aixírem a complir y ens en anàrem Rambla avall fins a Betlem, aont férem la primera estació.

Entràrem amb empentes y rodolons en el precís moment que semblava alterar-se l'ordre a dins del temple. Ens acostàrem al tumulte y vegérem un senyor correctament vestit que disputava amb un capellà d'uniforme, amb el solideu posat com cal. El senyor anava amb el barret posat y el capellà l'increpava per la seva irreverència.

—Treguis el barret immediatament.

—Treguis vosté el seu.

—El meu es el solideu.

—Doncs el meu es el Sol y oncel!!

Exírem com poguérem, deixant al irreverent amb el sacerdot y ens arrivàrem a la Catedral.

—Creguim jove, a'ha de ser cubista, ja línia curva no existeix.
—Senyora, ningú ho diria.

Allí vegérem que han canviat de lloc la casa de Deu lo guard; en el canvi y en el gust carrincló del decorat del monument hi vegerem la mà trencada del Dr. Laguarda, així com l'economia religiosa que tant nom li ha donat.

Per adornar el monument amb la sumptuositat que'l culte requereix, el nostre flamant senyor bisbe va tenir la pensada de servir-se dels models de guix que serviren p'els àngels del cimbori y els va fer col·locar allí més o menys artísticament.

Aquets àngels toquen tota mena d'instruments y estan molt be en un cimbori, però xoquen en el monument posats en forma de xaranga angèlica y fent música que no té res de celestial.

Per això una bona dona preguntava al seu marit: —Cóm es qu'essent Nostre Senyor mort, aquets àngels toquen la guitarra?

—Ja veuràs, com que l'Amo es mort, el servei fa de les seves.

Anàrem a Santa Clara, que com en les grans solemnitats, feia funció. Arrivàrem a Sant Francisco amb l'iglesia renovada esperant un altre trastorn, y d'allà a Sant Pere de les Puelles, quin títol ens suggerí un epígrama vert, per lo de Puellas. Passava en aquells moments, el Viàtic per la Plassa de sant Pere y ens agenollàrem com tothom quan passa Nostr'Amo mentres escoltavem a un senyor que aprop nostre planyia al pobre malalt que anava a rebre els darrers auxilis.

—Per què'l plany tant li preguntàrem. —Què potser es de família el que va a combregar?

—No senyors, no; però com que avui es dijous sant, ¡se l'haurà d'empassar mort!!

Fetes les estacions ens en anàrem a casa a passar la vetlla del dijous sant amb la família y el divendres, tant sant com el dijous, assistírem devotament a totes les maniobres litúrgiques de la diada, que com tothom sab, son complicadíssimes y interessants.

Entràrem a la Catedral, cap y casal de la religió barcelonina, per més que tingui molta competència, y sentírem el *Passio*, molt ben entonat. Observàrem que molts concurrents s'adormíren y al arribar a l'elevació de Jesús sacramentat sentírem arràn nostre el següent diàlec entre un senyor que s'havia dormit y la senyora que'l despertava, dientli:

—Mira que s'aixeca el Senyor.

—Quina hora es? —deia'l dormilega tot aixeri-bintse.

—Les onzell

—Si que s'aixeca tart!!

* *

Pera edificació de tothom, donem compte de cóm passà els dies de setmana santa aquesta Casa, diguin lo que vulguin els nostres detractors que segurament varen anar a *seguir monuments* en el mal sentit de la paraula.

Els progressos del anunci

Una mostra de la nostra ràpida europeisació, es l'increment que pren l'anunci a Barcelona y el procediments que posa en pràctica l'anunciant pera donar a conèixer els seus productes, ja falsificats, ja autèntics, bons o dolents, però sempre productes que s'han de vendre, siguin com siguin.

El *Rey de los Purés* anuncia els seus amb els següents versets sicalíptics, amb alusions castellanes al nostre setmanari, que com tothom sab en lloc dels *Purés* prefeix les *impurés*.

EL REY DE LOS PURÉS

Tercera parte

DELS COUPLETS DEL VEN Y VEN

Ayer decía mi novia
que comió *Puré Tostado*
y que ha soñado unas cosas mi vida
que nunca las ha probado.

Ven y ven y ven
vente chiquillo conmigo
y deme *Puré Tostado* mi vida
ya sabes porqué lo digo.

Ayer llevaba el PAPITU
couplets del *Puré Tostado*
y abajo se preguntaba mi vida
si era denunciado.

Ven y ven y ven
vente PAPITU conmigo
y come *Puré Tostado* mi vida
ya sabes porqué lo digo.

Se puede tener un niño
sin hacer ningún pecado
solo comiendo sopitas mi vida
hechas de *Puré Tostado*.

Ven y ven y ven
etc., etc.

Para tener buena leche
se comen *Purés Tostados*
y así maman más los niños mi vida
y se crían colorados.

Ven y ven y ven
etc., etc.

Los doctores extranjeros
han dado certificado
que a uno todo le crece mi vida
comiendo *Puré Tostado*

Ven y ven y ven
etc., etc.

—Com t'aprimes no! Casí no't queda panereta.
—Es un gastament.

LES TABERNES DE BARCELONA

III

Avui, amic, seguirem al excels poeta, tantes voltes anomenat en les planes del nostre satíric y humorístic setmanari, senyor Noguères Oller, y després d'exclamar amb ell:

Encare no vos en heu adonat, ciutats,
De que are les clavegueres
Van per sobre els empedrats,
Ens dirigirem carrer de les Corts Catalanes amunt y

LA D'HOSTA FRANCÉS

després de passar per davant de les celebrades Arenes entrarem altivament en una cèlebre taberna qu'obra ses portes en la dita Gran via fent casi cantonada amb la carretera d'Hostafrancs.

Refugi de paiets es ella, y com que ja es sapigut quin acompanyament porten els húngars, nosaltres ens abstenim de descriurely deixem que'l bon lector l'endevisini tot sol.

La taberna està tota recoberta de botes y de rajoles de Valencia, té sis o set dependents y en ella s'hi serveixen esmorzars a bon preu. En dies de *corrida* fa ple, però no bonic. Quan fa bonic y no ple es als dematins, entre deu y dotze, quan els morenos prenen el sol a la porta y els seus murecs barrejats amb gossos esquellats o pera esquilar (més d'aquets últims) s'arrosseguen per l'avui flemant plassa d'Espanya.

Y depressa, que vol ploure. Pugem al tranvía de «Arenes-Astillero» y cap a cal Joan i alta gent.

A cal Joan d'avui, es cal Onofre Bañasco d'ahir. Ja no hi han torers; hi va lo bo y lo millor conforme pot veures en l'adjunt gravat; però res volem dirne y deixem parlar al poeta:

Si el ginjol es trempat
cap al carrè den Ginjol salta
Que si es trempatí, [gent...
ja es encertat
anà a buscarhi bona sombra y
[engrescament!

Que sí; que no;
que sed fa això...!
Tot està en ombra, Buena Sombra, bona, bona...!

Palpant, palpant,
s'hi va arriuant...
La dona, dona quan un menos s'en adona...!

Tilín-tilín...!
Tilín-tilán...!
Tots, en surtint,
a can Joan...!!

Gin y conyac, tic-tac...
Va el cor com un rellotje y amb l'aiguardent...
Y amb el conyac...
..... tic-tac, tic-tac,
conyac, conyac, conyac, conyac, qu'es fíy ardent...!

A CAL JOAN

Fum, fum; fum, fum;
quina farum...!

.... de cigarrets y de conyac qu'ens electrís...!
Que sed fa això...!
.... Quina calò...!
Aném...! Aném tots a posarnos en camisa...!

.... Tots, en sortint,
de can Joan...
Tilín-tilín...!
Tilín-tilán...!

En Leopoldo del "Lion"

EIA molt temps que sabiem qu'en Leopoldo del *Lion* agradava a les dones, però qu'els hi agradés fins al punt de que una d'elles se prengués la *vessa* per morir al veure qu'ell no li corresponia, encare no ho sabíem.

Ho sapiguérem per casualitat l'altre dia. Ja'ns havíem fixat en qu'en Poldo, o Lionpoldo, com li diuen a casa seva, portava un xuclet al ull esquer, però no hi davem importància; quan vetaquí que fà poc ens enterem de que mentres en Poldo estava sentat en una d'aquelles hores en que al *Lion* hi ha calma, entra una francesa, més hermosa qu'un sol, y nyam! al ull esquer, sense que'l qu'era objecte del xuclet tingués temps de defensarse. Amb una mica més li treu l'ull.

En Poldo, que, com que de xicotes no n'hi talten, no més n'admet que dues o tres, lo qual va fer que seguis despreciant a la francesa del xuclet, que feia molt temps que li anava al darrera com una boja.

Aquesta desesperada s'en va a casa seva, y vinga pendre cocaína, fins que va arribar a les portes de la mort y la varen haver de portar a la farmacia.

Tot això en Leopoldo s'ho portava callat. Coneixem de molt temps la seva reserva, però aquesta vegada hem descobert que si callava, era perque la cosa no se sapigués al *Eden*. Sembla que en aquell concorregut establiment en Leopold hi te una *amicca* que no admet competència amb altres dones.

Llopold, Llopold, som o no som. Es a dir que tu has d'amagar lo que't passa amb les senyores per una senyora? A un jove com tu no li està be deixar-se dominar per una de sola. Ja sabs que les noies que nosaltres tractem son perilloses y si massa massa calles, la gent dirà amb raó que l'*amicca* te tē la llengua embargada, y, la veritat, per a un jove de les teves condicions, que pots triar lo millor de lo millor, no està gaire be que se't pugui dir: qui te la llengua llogada, no pot parlar quan vol; com si diguessim: qui te'l cul llogat, no pot seure quan vol.

La roba de cambrer

OTHOM sab que'ls mossos de cafè se presenten en gran manera mudats per servir a les taules, tant si es per servir una horxata com per servir un cafè y copa. No'ls hi dic rès de quan se tracta de servir un dinar de duro. Aleshores surt el trajo d'etiqueta y ni cap niarquè's ni cap duc va més ben presentat.

Frac, corbata blanca, camisa planxada, armilla escotada, pantalons amb franja y mocador brodat.

Rès els hi falta pera complementar l'indumentaria y fer venir gana als parroquians.

Però lo més admirable de tot això es lo que no saben els postres llegidors, o al menys la seva gran majoria.

El fet es qu'aquesta roba dels cambrers no solament surt d'alguna sucursal dels encants, sino que la compren a pes. Els fracs, els pantalons, les armilles y demés penyores vestimentals passen per les balances y no passen per la mida, com sembla qu'haurien de passar.

No fà molts dies, un cambrer dels molts qu'ens serveixen ens contava lo següent:

—Aquest frac que porto, tan lluent y tan hermos, el vaig comprar a pes, y com que no arribava al pes qu'havíem quedat, m'hi van dar una gorra de torna.

El revisor

NTRE els càrrecs que les companyies de tranvies paguen pera empipar al públic que viatja en tranvia, s'hi compta el de revisor.

Qui no coneix els revisors, que fan els ulls grossos amb els que fumen, que no escolten les reclamacions dels cotxers que no volen parar el tranvia y que no més saben demanar trenta mil vegades el bitllet a fi y efecte de pendre el número del viatjer?

Doncs aquests senyors revisors, qu'empipen als conductors, als cobradors y al públic en general, tenen la sort y la ventatja de donar origen a algunes escenes y respostes còmiques.

Un senyor que va pujar al tranvia amb un company seu, va tenir l'amabilitat de pagarli'l bitllet.

Al arribar a cert punt del trajecte, aquest company baixa perque era allí ont anava y perque era hora d'anar a sopar.

Vetaquí qu'el senyor qu'havia pagat els bitllets va quedar amb dos bitllets a la mà. A tot això, puja el revisor y demana els passaports. El senyor de que nosaltres parlem li allarga els dos bitllets, sense recordarse de que'n donava dos. El revisor, al veure dos bitllets, pregunta:

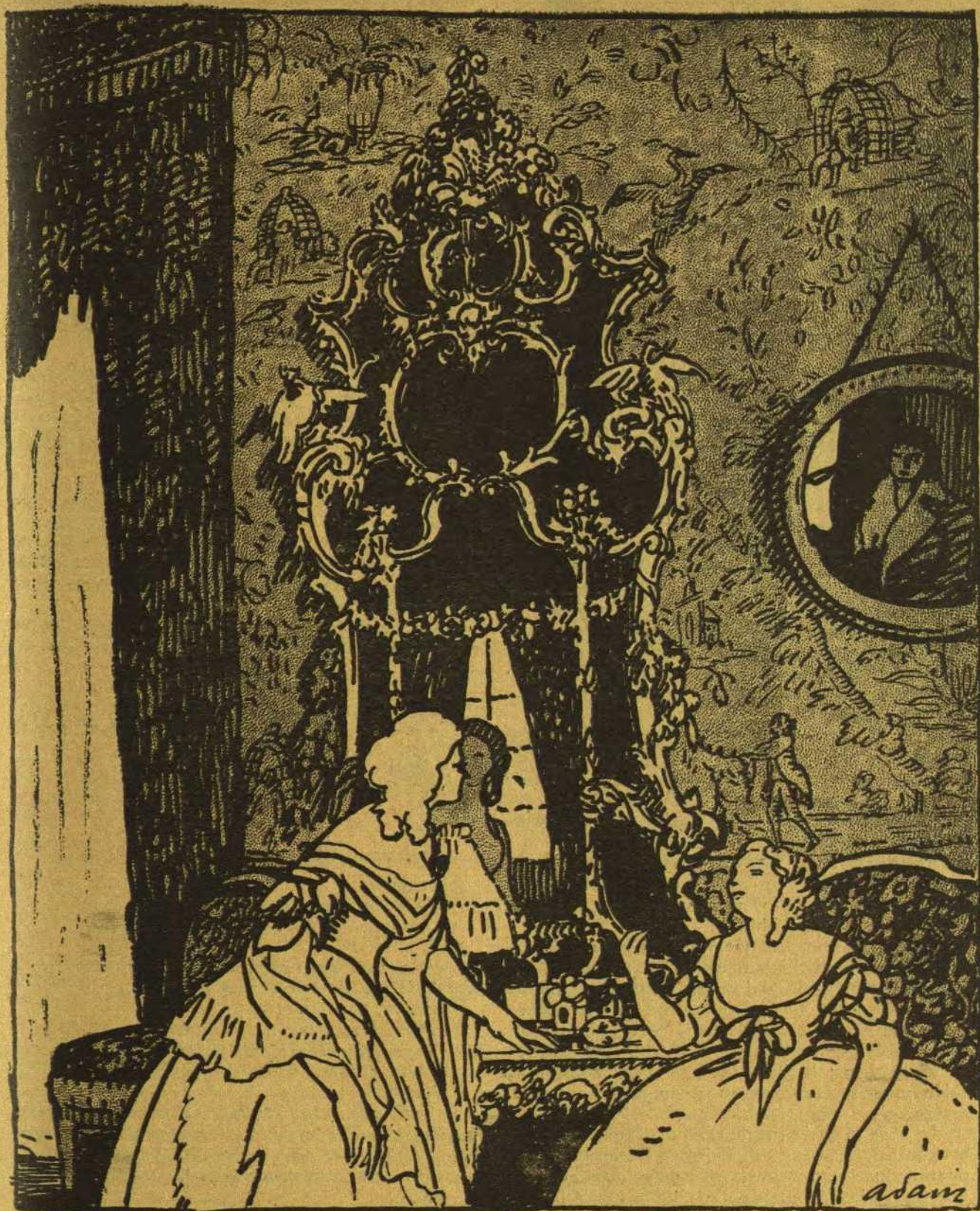
—Dispensi: ont es l'altre?

—L'altre?—diu el senyor sobtat.

—Sí.

—Ahl l'altre? S'en ha anat a sopar.

BALL DE TRAJOS

- Y de què's disfressa el marquès?
—De pastor.
—Quedarà bé. Sempre hi ha pudit a boc.

DE LA VIDA ALEGRA

Els concurrents als nostres music-halls han donat una mostra de respecte y tolerancia en aquets dies passats pe setmana santa fent més íntima y retirada la seva vida de disbauxa que tothom enveja y tanta gent bescanta.

Durant aquets dies sants y tenebrosos, els escenaris han sigut foscos com una gola de llop, les butaques vuides, els sofàs solitaris conservaven l'abundegament significatiu de rodones assentaderes; els mínims escampats pels chors de les iglesies, els cambrers celebrant en familia, la quietut arreu, han fet que ells y elles, se retirassin a casa d'elles, a passar lo millor possible aquestes vetlles ensopides de reculliment y santetat.

Així se vegeren vuits els salons-foyers del Arnau, Buena Sombra, Edén Concert y Alcázar; en cambi s'observava animació sorollosa en y inusitada totes les cases més o menys moblades, en tots els hostals del amor, y dispeses lliberals del art alegre del couplet y ballaruga.

Els carrers del Comte del Assalt y tots els del voltant semblaven cuques de llum tots els balcons il·luminats, en cada balcó un idili y en cada arcova el complement d'aquell idili.

A casa la Charlotte, que es la casa-clou de les posades del amor y ella la reina de les posaderes, s'hi reuníen la nata y flor del jovent alegre presidits per en Walther Behr, simpàtic alemany que s'ha aclimatat a Barceloneta y ha agafat com a propria tota la nostra xerínola.

El seu lema: *Es iguáááá!!!*, ja es una consigna al Edén y un cri de ralliement per tot allà aont se fa gresca.

La seva Monná contribuía sorollosament a la broma general, mentres se'l menjava a petons al davant de tothom; si algú protestava, sonava estentori el famós *Es iguáááá!!!* y els petons s'allargaven fins a l'infinit.

La Nena, tan maca d'estar per casa com d'estar per fora, feia festes madrilenyes al seu nou amor, que

no volem anomenar per no espantar a la Curia eclesiàstica, l'Elies amb la Lluïsa Camacho cercaven els reconys y els trovaven; en Font Laporte, s'enfadaven quan la Monná li recordava altres temps y borratxes ja passades.

Quan el Mumm corria de boca en boca y l'animació anava en crescendo, varen arribar l'Echaú y en Peralta; semblava que venien a juntarse a la broma, però no fou així; una altra missió més delicada els portava.

Després de certes conferencies y conciliabuls, se n'endugueren a la Teresita Camacho, reclamada insistentment pels senyors socis del Círcol del Liceo, tant per véurela els que no l'havien vista, com per conèixerla en el sentit bíblic els uns y en tots sentits els altres.

Així se passà la vetlla a casa la Charlotte, nadant en Mumm com ho acrediten unes taques, molt significatives que hem vist en el traje d'en Font Laporte.

Acabada la broma casolana, l'alegre comparsa s'en anà al Eden; y en aquell foyer sentírem, recitats pel mateix autor, els versos més rotunds que s'hagin escrit mai en castellà. Un poeta fortíssim se'ns revelava en aquell ambient distingit y pervers.

Allà mateix, públicament a crits de gloria y d'èxit, en mitj d'un entusiasme indescriptible per lo avinat que venia y entre un deliri de grandeses, fou coronat de llorers l'egregi poeta Veiga, cubà de sang y de naixensa, qui porta en son sí tota la forsa de la seva rassa calenta, presentat per l'Udaeta, tant calent com tota la seva rassa.

Així s'arribà a Pasqua florida, diada que se celebra menjant cabrits y amb dos dies de festa.

L'Art, la Gramàtica y en Batlle

I algú en aquest món es autor de la frase *después de mí El Diluvio*, no pot esser altre que'l crític d'art, qu'ara viatja, el gran Batlle.

Per mostra no donarem sols un botó, sinó tota una botonadura.

Llegeixin:

«*El terciarse la semana santa, de por medio...*»

Terciarse... de por medio (?). Bien, pollo.

Un altre:

«*Realmente para el viajero novato, el efecto artístico y plástico de Toledo, es maravilloso.*»

Allà va, que's refreda:

«*Por un momento, la imaginación se sitúa a (!!!) otra época, que sólo recuerda haber leído.*»

Colossal!!! Maravellós!!!

Vinga:

«*Entramos en la Catedral, cuya admirable fábrica, no voy a describir (quina llàstima) porque de fotografía al menos es de sobras conocida.*» Eh, qué tal...

«*Extasiado, casi atontado...*» (Modest!!!).

Final:

«*A trechos salen (!!!!) también sus notas cómicas...*»

Batlle!!! Batlle!!! Tu sí qu'ets el Batlle del Real Patrimoniol...

Teatres y Concerts

Desgracies y més desgracies, no permeteren al crític moures, com hauria estat el seu desitg y saltar del un al altre teatre pera donar compte als seus ilustrats lectors de les novetats teatrals de la setmana, que son moltes y molt bones. Amb tot y ben ajudat per els reporters, ha fet tot lo que ha pogut. El resultat de la enquesta es com segueix:

A.—*Teatre de Catalunya*.—*Eldorado*.—*Sindicat d'Autors dramàtics*, etc.—Aconteixement; estrena de la tragedia, obra pòstuma del poeta don Joan Maragall, titulada «Nausica». Imitant l'exemple dels nostres sempre estimats col·legues, direm que no deiem res, que'l temps passa y la Joana balla y que demà serà un altre dia en lo referent a l'obra.

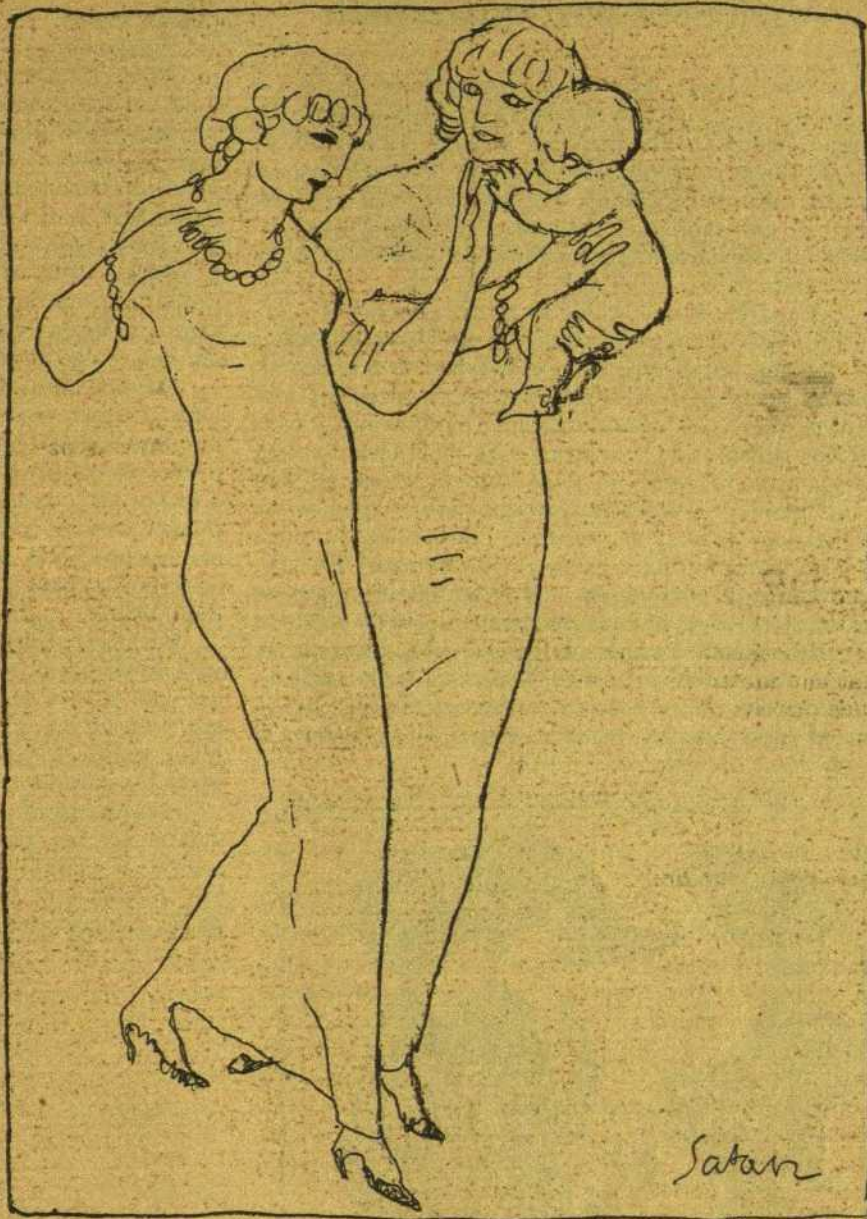
Això sí, està molt ben escrita (no més faltaria que no ho fos, sent de don Joan) y molt ben presentada y representada. Aplaudim sense cap mena de reserves a còmics y escenògrafs sense volguer dir noms ni regatejarlos res. Molt bel Ara qui vulgui saber l'argument que's compri *La Veu*, *La Vanguardia* o la traducció den Segalà.

B.—*Teatre Principal*.—Estrenaren «Teodora» amb h. La tal Teodora es una broma seria que s'empesca com sab tothom, el celebrat senyor Sardou (a. c. s.). Perfectament; donya Marguerida representà la tal broma encara més perfectament, en Jiménez y els demés de la quadrilla secundaren d'una manera admirable a la deliciosa actriu.

C.—*Liceu*.—Hem comensat la primavera amb *Lo hengrin*, d'un tal Wagner. Ens varen agradar bastant les senyores Rowskowska, un metrònom percantar, la Hoskowska, senyora molt guapa y que sab lo que fa; en Viñas, aplaudit com sempre; l'Ancona, bariton barrilaire y el majestuossim baix Nicoletti-Kormann, qu'ha tornat entre nosaltres esplendent de veu y de conquestes amoroses. En Ramone, Bataller, ens va servir un bon herald. En Mascheroni, molt just y el públic content y satisfet.

Aquesta nit debuta la Supervia, que te una super veu, amb el *Sanxó y Dalila*.

D.—*Novetats*.—En Villagómez ens haservit la regeneració d'un tal *Jimmy Samson*, lladre de sort, quines aventures escèniques son extraordinaries, doncs l'o-

—Quin gust me donaria tenir una criatural
—Aviat està dlt aixó...

bra, dintre del genre detectivesc, es de lo millor que corre. De l'interpretació, que es un triomf pera la companyia, els hi concedim diploma d'honor al cavaller Villagómez, a n'en Calvo, a n'en Rubio, a la Palma, a la Molgosa, arxi-chic y a la bufona Mareca, que fa patir als abonats. La presentació esplèndida. Monedda segura.

Tivoli.—*El Fresco de Goya*, es una patotxada que fa reventar de riure. En Lino Rodriguez, com a salsicher, magnífic. En Pepin, la Montoro y en Tejada, molt graciosos.

Espanyol.—En Farfarello amb complicitat amb don Angel, un sorollós èxit a can Parreño, amb *La Reina Joven*.

Sala Imperio.—La Raquel Meller y la Tina, èxit, èxit y èxit. *Y no va más*.

Variacions post-quaresmals

Ja s'ha acabat, com saben els nostres lectors, la quaresma de 1912, una quaresma que hauria transcorregut mansa, prima y propícia a la meditació, si dijous passat no haguessin vingut els revolucionaris y terribles nois del requeté a fer pedrades amb els tramvies, per esverament de les moltes persones que havien tret, previament desencanforades, les seves robes de solemnitat.

Una quaresma més. *¿Què importa al mundo?* Nostres que observem tots els dejunis que marca la sagrada tradició, nosaltres que no hem deixat de fer de peix cada divendres y fins algun dissapte, nosaltres qu'hem fet tota mena de consideracions meditacions y contricions per salut de la nostra ànima pecadora, havíem arribat a un tal estat de decandiment corporal, que si no arriben, a venir les pantagmèliques carniceries de Pasqua, qu'ens han posat els ossos a lloc, lo que's avui no hauríem tingut esma per fer sortir el PAPITU. Però conseqüents amb la mateixa tradició qu'ens ha portat a la pèrdua de kilos, no hem deixat de celebrar la rescabadora Pasqua de Resurrecció, comprant y menjant paternalment els tendres xais a la salut de possibles fills de les nostres entranyes que si encara son al món hauràn sentit un infantívol benestar y si

ja son al cel ens hauràn beneït en companyia dels demés àngels.

Altrament, els menjars de peix y demés sacrificis propis de la quaresma, si disposen l'ànima a les mel·lors beatituds, no deixen tampoc de disposar el còs a resistir amb un xic més de calma y optimisme els embats ardents de la primavera que, com saben també els nostres lectors, ha baixat altra vegada sobre la terra, donant tema a poetes tendres y a periodistes cursis a escriure variacions sobre l'esclat de les flors, la verdor dels arbres, la canturia dels aucells y la propera harmonia de les cigales que animaran els camps y les carreteres ombroses com les cambres animen les nostres cambres de solters.

Menjar de peix es com dir a la naturalesa: «ves amb compte, noia, que la sang comensa a fer més moviment que de costum y si no li talles les ales, potser no'n tindrà prou amb les venes y comensarà a brotar en forma de bultos y kioscos corporals que posats demunt teu no faràn pas tan de goig com els botons dels arbres ni com els kioscos del passeig; busca peix y menja de peix, que's qüestió de debilitarte».

Y es clar, busquem peix y menjem peix, a casa y fora de casa, peix de mar y peix de terra, tal com autorisa la més sagrada y sabia de les tradicions, y si n'hem fet un grà massa, posem a nivell les nostres joves energies rostint anyells quan arriba l'hora de tocar les campanes.

Hauria sigut oblidar els nostres més elementals debers deixar passar aquesta ocasió sense oferir públic testimoni de gratitut a les moltes persones que desde'l sigle primer de nostra era s'han interessat en fer complir una costum tan sanita com es la observancia de la quaresma.

Uc.

—Que estrenes?
—Un couplet nou.
—Com s'en diu?
—Venent! Venent! Venent!

Carnet de la setmana

Imprescindible per tot veritable llegidor del PAPITU.)

Diumenge, 31.—Fi de mes y festa dels rams. Comensa altra vegada el fret, de manera que'ls que teniem la pensada d'empenyarnos la roba d'ivern ens veiem obligats a fer alto.—Sofrim una basca al contemplar les divines formes de la *Conxita Vergara*. No fem constar que li donaríem una abraçada per por d'incorrer en l'ingeniós joc de paraules a que pot donar lloc el seu cognom.—Ens tornem bojós d'alegria tant sols al arribar a nosaltres la nova de que s'està organisant una exposició cubista. Diguin lo que vulguin, no hi ha res com el cubisme. A nosaltres ens agrada el cubisme de pera, petitet o gros, fort y dur

sempre, amb o sense cotillal...
Visca ara y sempre'l cubisme
del trío *escacharrante* Del-
montel...

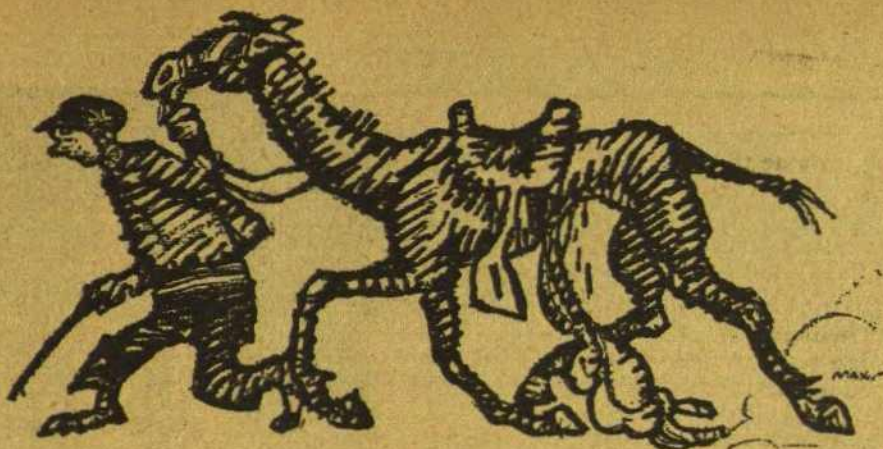
ABRIL

Dilluns 1.—Primer de mes y comensament dels apuros pera arribar al dia 30. També comensa la veritable setmana de passió pels comedians, doncs hi ha vaga forsova per la majoria.—La *Raquel Meller* omple na el *Novetats*. Mentres ella canta, aquella divina y entremaliada criatura, la *Tina*, la fa petar entre caixes amb un afortunat mortal. Abdues germanetes, que si molt be ho fan cantant insuperables cametes tenen, a hores d'ara ja devien funcionar en la *Sala Imperio*, aont treballen pel senyorio. Això sí, amb couplets més recatats, doncs el *Ven y ven* ha sigut traduït per en Morató, el *firu-firu-là*, per en Rucabado, el *Latigo* per en Micer Pepet Carner y ei *Yo no quiero la riqueza* pels quaranta sis germans Folc y Torres.—A la nit, esplendent àpat *ches Martin*, en honor d'en Ricardet Calvo (qui torna l'any que ve a *Novetats*). Hi va haver discursos, poesíes, y el Peius va sopar de peix, d'acort amb les seves creencies religioses.

Dimecres 2.—La *Diana de Montenegro*, tonadillera, pateix de mal d'amor. La planyem, y desitjem trovi alivio l'avans possible.—L'elegant súbdit sudamericà senyor Vera, conegut vulgarment entre'ls nombrosos concurrents del *Eden* per el falso *Emilio Thuiller*, balla un *tanguito* amb molt salero. Nosaltres no savem que admirar més, si les seves danses o el seu meravellós *jaquet*. Quin *jaquet*, amics nostres!... Amb una prenda així, en tocant a llargada sols pot competir la que es propietat d'en Pompeu Creuet.—Morigerat com sempre, en *Ferrer* (penya Vilalta) continua saborejant gaseosa.

Dimecres 3.—L'alemany *Walther*, el súbdit del Kaiser més cridaner qu'hem conegut, ens espatarra ballant, gesticulant y dient: *es iga...all*—Esgarrífinse, senyors: l'abat Viura, a les cinc de la matinada, passeja per les Rambles en un pessetero, dolsament amoiat per dues seràfiques meuques.—En Marial, en Moles, en Mer y Güell, el pollo Grieria y l'oncle Vilumara, se posen d'acord pera anar a seguir monuments la tarde de la diada santa.—Torna a Barcelona *El Duende de las Salesas*. Descobreix qu'en Pujalò no es en Pujolà, esperantista.—Ens conviden a un àpat de promiscuació de 2'50 cobert. Vade retro, Satàn, que d'aquest preu no hi ha tentació possible!...

Dijous 4.—Santa tarda, dedicada per innombrables mortals a la manilla, bacarrat, monte y demés calvaris. A la nit, no hi ha cines ni teatres. Nosaltres, llegim l'únic diari que's pot llegir en aquest sant dia, *La Dépêche* (IIII). Els acadèmics es de suposar que compendran aquest modest atentat contra la gramàtica. Ah! un moment, que'l xisto val la pena. Per ca-

EL CAVALL

—Quin descans! Això alleugereix.

sualitat, saben en que's diferencien la gramàtica y l'Hispano-Suiza?... No?... Doncs qu'en aquella hi ha *sintaxis* y en l'Hispano, tot es *con-taxis*.

Divendres 5.—En el Liceu, se treu de valent. Ja son aquí la *Ruszkowska*, la *Hotkouska* (admirada pel docte Marquès d'Allella), en Viñas, tan grassonet com sempre; l'Ibòs, atildat cavaller; il celebèrrimo Nicoletti-Kormann, senyors y quin abric que portal es el 3,072 de la seva colecció! Ah, carail... Ja que parlem del *Liceu*... Que no saben qué passa?... Escoltin. La *Vaquera chica* y la *Cinzano*, ballarines de segon rengle, tenen l'ull perque les enfilin en la primera fila del còs de ball, en el puesto d'una respectable senyora que fins ara ballava y que savem positivament que va estrenar en el *Liceu i Martiri*, en 1847. Pera resoldre aquest seriós conficte, Don Baldiri Carreras y Don Macari Golferichs han consultat als eminents crítics musicals Don Josep M.ª Pascual y Don Salvador Sampere y Miquel, qu'en aquella època (1847), entraven ja d'arròs en el teatre y fins en l'escenari, encara que acompanyats de la dida.

Dissabte 6.—A les deu *resurrexit*; trets, canones y gran sonada arreu.—La *Cachita* està refredada. Fa dos dies que es al llit y que llegeix *Los amores de Vicente Pastor*.—Grans debuts en tots el antres de perdició. Caramelles pels carrers... No hi ha qui dormi en pau... Un dia es un dia. L'Echaúz està satisfet de la vida. La Primavera!...

—Qué es lo que't fa tanta gracia?

—La minyona nova, que m'ha preguntat si el bidet servia pera banyar els gossets.

ALBIOL

Fabricació y venta
de Làmparas para
el gas y eléctricas

Instalacions y repa-
racions. — Lloguer y
venta a plazos

— PONENT, 42

Máquinas para cosir: S'arreglen de tots els sistemes. Especialitat en les d'Escuder. S'en compren d'usades y s'en proporcionen para vendre. Hi ha per vendre 1 de guants Singer, 1 Cornell, 1 cilíndrica, varies de fer mitges de tots els números. Se compren màquines de calats, seda y cotó.

J. VIVES, Carrer Baix de Sant Pere, núm. 16

GONOROL

SANTALOL SOL

Unic principi actiu de la Essència de Sàndal, la eficàcia de la qual ha sigut reconeguda com superior a quants medicaments s'anuncian para curar la *Blenorràgia* en totes ses manifestacions, *Cistitis*, *Albúmina*, *Incontinència d'orina* y altres. Mètode senzill y econòmic.

AVIS IMPORTANT: Pera evitar en quant siga possible que els malalts puguin ser sorpresos en sa bona fe o ignorancia, demaneu sempre SANTALOL SOL amb el nom GONOROL que hem patentat expressament para dit objecte.

VENDA

En totes les farmacies, dirigint les demandes, reclamacions y consultes a **Farmacia SOL**, Cots, núm. 606 (cantonada a Balmes), BARCELONA

ESTOMAGO • INTESTINOS

GASTROL

MIRET

Remedio Segurísimo

PROBARLO ES CURARSE

VENTA EN TODAS PARTES

DR. M. CAMPS

VIES URINARIES

SÍFILIS - MATRIU

Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

CONSULTA PARTICULAR:

Mendizábal, 6, 1.er - De 11 á 12 y de 3 á 5

CONSULTA ECONÓMICA:

Fustería, 2 y 4, 1.er. - (Entre Plassa A. López y Carrer Ample)
de 12 á 1 y de 7 á 9 nit

— Aont volen anar a sopar, al Lión?
— M'estimaria més a can Masriera.